

РЕШЕНИЕ

№ 5679

гр. София, 27.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 20.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **9960** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против мълчалив отказ на кмета на район „Л.” на Столична община (СО) по искане вх. № АБ-70-00-811/2/06.07.2012г. Ответникът не изразява становище по жалбата.

След като прецени представените по делото доказателства и обсъди доводите, изложени в последната, съдът в решаващия състав намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения срок за това. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството е образувано по искане вх. № АБ-70-00-811(2)/06.07.2012г. на района. С искането е подновено предходно от 17.10.2011г. с аналогичен предмет – да бъде издадена виза за проектиране на временна автомивка и преместваем обект каса с павилион за кафе към нея в урегулиран поземлен имот (УПИ) II-6222 в кв.46, м. „В. – ВЕЦ С.”, с административен адрес: [улица]. Представени са скица на недвижимия имот, част от кадастрален лист 597, нотариален акт за покупка на недвижим имот № 111, том I, рег. № 9744, дело № 94/2008г., инвестиционен проект във фаза предпроектни проучвания, част Архитектурна, с приложена обяснителна записка, в която е представена възможността за разполагане на основание чл.55 от ЗУТ на

временен обект - Автомивка и преместваем обект по чл.56 от ЗУТ за търговска дейност. Представени са и разрешително за водоземане, становища на Столична РЗИ и служба "ПБЗН" -С.. По искането се е произнесъл с писмо рег. индекс АБ-66-02-82/1/29.09.2012г. главният архитект на район „Л.", на основание възлагането на правомощия, направено със заповед № РД-09-09-17/19.03.2012г. на главния архитект на СО. Това писмо представлява изричен отказ, чиято законосъобразност следва да бъде преценявана в настоящето производство съобразно чл.172, ал.3 АПК. Посочва се в това писмо, че представеното мотивирано предложение третира навес за автомивка с площ, по-голяма от допустимата в чл.50, т.1, б. „в" ЗУТ.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема в частта относно експертните констатации като обективно, компетентно и съответстващо на представените писмени доказателства; съдът не възприема заключението в частта му относно изложените от вещото лице правни изводи. Установява се от заключението, че подаденото мотивирано предложение, включително графичната му част не може да бъде удовлетворено на основание ограничението на застроената площ на обслужващия строеж по чл.50, т.1, буква"в" и буква „а", във връзка с т.2, буква „в" ЗУТ, тъй като третира навес за автомивка с застроена площ 80 кв. м. По въпроси на жалбоподателя в открито съдебно заседание на 20.03.2013г. вещото лице посочва и, че обектът е временна преместваема автомивка, временен обект с обслужващо предназначение. Преместваема е само търговската част на проекта – павилион отпред, две сгради. Необходимо е разрешение трябва да има. За автомивката не може да се смята, че е преместваем обект, тъй като има едни канали, кало-, маслоуловители, които не могат да са преместваеми, защото са в земята. Това е една от задължителните части на автомивката. Временен обект е, защото по постоянно предназначение имотът е предназначен за жилищно строителство, това е основното му предназначение.

При така установените обстоятелства жалбата се явява неоснователна. Съгласно чл.170, ал.2 АПК, когато се оспорва отказ за издаване на административен акт, оспорващият трябва да установи, че са били налице условията за издаването му. Последните не бяха установени по делото. Независимо от частния характер на собствеността върху имота, извършваното в него строителство подлежи на редица ограничения с оглед целите, които има специалният закон – ЗУТ. Поради това и като извърши проверка на основание чл.168, ал.1 АПК съдът в настоящия състав намира, че отказът е издаден от компетентен орган и в установената форма. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, а удостоверението е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против отказ по искане вх. № АБ-70-00-811/2/06.07.2012г., обективиран в писмо изх. № АБ-66-02-82/1/29.09.2012г. на главния архитект на район „Л." на Столична община.

Решението е окончателно.

Съдия:

